

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.627 van 15 december 1998
in de zaak A. 80.068/XII-1594.**

In zake : Luc DE TROYER,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de stad SINT-NIKLAAS.

tussenkommende partij :

Ronan ROTTHIER,
wonende te SINT-NIKLAAS,
Koningin Elisabethplein 9.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Luc DE TROYER
op 31 augustus 1998 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van

1° "de beslissing dat (hij) niet geslaagd is voor het
bevorderingsexamen van adjunct-stadssecretaris";
2° "het besluit van de gemeenteraad van Sint-Niklaas
van 26 juni 1998 (punt 25d) waarmee de heer Ronan
Rotthier, departementschef personeel, met ingang van
1 november 1998 bevorderd wordt tot adjunct-
stadssecretaris";

Gezien het op dezelfde dag ingediende
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de
schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van dezelfde
beslissing;

Gezien het verslag over het beroep tot
nietigverklaring opgemaakt door Auditeur J. LUST, op

grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgemaakt door Auditeur J. LUST;

Gelet op de beschikkingen van 12 november 1998, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 december 1998;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat A. COOLSAET, die verschijnt voor de verwerende partij, en van R. ROTTHIER;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur J. LUST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Ronan ROTTHIER met verzoekschriften van respectievelijk 2 oktober 1998 en 12 november 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding en in het beroep tot nietigverklaring te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 27 maart 1998 besluit de gemeenteraad van de stad Sint-Niklaas de betrekking van adjunct-stadssecretaris open te verklaren en ze prioritair bij wege van bevordering te begeben.

Een van de benoemingsvoorwaarden is te slagen in een gewoon examen, af te nemen door een examencommissie die overeenkomstig de door de gemeenteraad gestelde voorwaarden samengesteld is, en dat bestaat uit "het schriftelijk behandelen van een bepaald probleem of casus die verband houdt met de attributies inherent aan het te begeben ambt en de mondelinge verdediging ervan".

Het minimaal vereiste slaagpercentage bedraagt 50% voor het schriftelijk en het mondeling gedeelte. Op het geheel moeten de kandidaten 60% behalen.

1.2. Vier kandidaten nemen deel aan het examen. Onder hen verzoeker DE TROYER en de tussenkomende partij ROTTHIER.

1.3. Op 6 juni 1998 heeft het schriftelijk gedeelte van het examen plaats. Gevraagd wordt om -met aandacht voor "de vorm en het taalgebruik"- ten behoeve van het college van burgemeester en schepenen "een beleidsadvies uit te werken" met betrekking tot een aan de kandidaten voorgelegd dossier. Zes aandachtspunten worden naar voren geschoven : een overzicht van de feiten tot op vandaag; een duidelijke omschrijving van de te nemen beslissingen; het aangeven van de voornaamste bepalingen die in het te sluiten erfpachtcontract opgenomen moeten worden; een voorstel voor de bepaling van de canon; de omschrijving van de nog te verrichten onderzoeken om een volledig zicht op de zaak te krijgen; het uitstippelen van de diverse stappen die

het bestuur moet zetten. Er wordt aan de kandidaten een "eigen zienswijze over de haalbaarheid" van de geplande operatie en over de "inschatting van de aanklevende problemen" gevraagd. Gewezen wordt op de beperkte tijd die de kandidaten ter beschikking staat, maar toch wordt verwacht dat "(het) advies een waardevolle en bruikbare stap zal zijn in de besluitvorming van (het) College van burgemeester en schepenen en (de) Gemeenteraad".

Een kopie van het werkstuk van de kandidaten is in het administratief dossier neergelegd.

Op 17 juni 1998 vindt het mondeling gedeelte plaats.

Het door de jury opgemaakte proces-verbaal vermeldt de volgende uitslag:

	Schriftelijk gedeelte 50ptn 50% vereist	Mondeling gedeelte 50 ptn 50% vereist	TOTAAL 100 ptn 60% vereist
DE TROYER Luc	25	18	43
DE WEIRDT Jan	14	20	34
HECK Peter	19	28	47
ROTTHIER Ronan	28	36	64

Het proces-verbaal bevat ook een "motivering beoordeling". Zij is als volgt gesteld:

"Luc DE TROYER

Schrijfstijl laat te wensen over, 1 dt-fout.

Weinig structuur, maar brengt enkele creatieve ideeën aan.

Mits enige aanvulling kan het beleidsadvies dienstig zijn.

Praat rond de vraagstelling en is weinig terzake.

Jan DE WEIRD

Bijzonder summier.

Geen inleiding met probleemstelling.

Afstandelijke benadering.

Geeft geen beleidsadvies en biedt geen alternatieven.

Peter HECK

Zakelijke, zij het wat eenzijdige benadering.

Summiere uiteenzetting en geen aandacht voor de andere aspecten van het dossier.

Ziet de complexiteit van de casus niet.

Ronan ROTTHIER

Klare probleemstelling, exhaustieve en leesbare bespreking van elk aspect.

Verdere planning is aangegeven en alternatieven werden aangereikt.

Weinig gestructureerd.

Tot een volledig uitgewerkt beleidsadvies is de kandidaat niet gekomen.

Geeft enkele onvolledigheden toe, maar vult ze aan."

1.4.1. Bij brief van 19 juni 1998, door hem afgehaald op 23 juni 1998, wordt verzoeker ervan verwittigd dat hij niet geslaagd is in het bevorderingsexamen. In de brief wordt geen gewag gemaakt van eventuele beroepsmogelijkheden.

1.4.2. Op 25 juni 1998 -brief niet aan de Raad van State voorgelegd- vraagt verzoeker het beoordelingsrapport van de examenjury bij het gemeentebestuur op.

1.5. Op 26 juni 1998 besluit de gemeenteraad van Sint-Niklaas met 35 stemmen voor, een tegen en twee onthoudingen de tussenkomen partij, de enige laureaat van het examen, tot adjunct-secretaris te bevorderen met ingang van 1 november 1998. Van die beslissing wordt aan verzoeker met een op 1 juli 1998 verzonden brief kennis

gegeven. Er wordt hem ook kennis geven van "de wetgeving op de Raad van State". Die beslissing vormt het tweede voorwerp van het onderhavige beroep.

1.6. Bij brief van 2 juli 1998 wordt aan verzoeker een kopie toegezonden van de beoordeling van zijn persoonlijk examenresultaat door de examencommissie, d.i. de eerste bestreden beslissing.

Op zijn verzoek wordt hem dan op 28 augustus 1998 een kopie toegestuurd van het gehele proces-verbaal van de examencommissie.

2.1. Overwegende dat de tussenkomenende partij een aantal ontvankelijkheidsexcepties aanvoert; dat zij vooreerst stelt dat verzoeker op 23 juni 1998 kennis had van het feit dat hij niet geslaagd was in het examen en dat hij niet binnen de zestig volgende dagen een annulatieberoep tegen die beslissing ingediend heeft; dat zij in de tweede plaats betoogt dat verzoeker de vernietiging niet vraagt van de examenuitslag van de andere kandidaten terwijl de vernietiging van zijn eigen uitslag nog niet betekent dat hij geslaagd is en terwijl, zolang hij niet aantoonst geslaagd te zijn in het examen, hij zelfs geen belang heeft bij het bestrijden van de benoemingsbeslissing van 26 juni 1998; dat zij in de derde plaats betoogt dat, aangezien niet het stadsbestuur van Sint-Niklaas maar de examencommissie het eerste bestreden besluit genomen heeft en aangezien bij het stadsbestuur geen verzoek tot herziening van het examenresultaat ingediend is, verzoeker een verkeerde tegenpartij aangewezen heeft; dat hij in de vierde plaats aanvoert dat het verzoekschrift geen enkel middel bevat dat specifiek gericht is tegen het benoemingsbesluit van 26 juni 1998;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker met een op 1 juli 1998 ter post aangetekend verzonden brief in kennis

gesteld is van de benoeming, op 26 juni 1998, van de tussenkomende partij; dat, aangenomen dat die brief op 2 juli 1998 verzoeker bereikt heeft, het onderhavige beroep tegen die beslissing tijdig ingediend is;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker op 23 juni 1998 van niets anders in kennis gesteld is dan, in het algemeen, van het feit dat hij niet geslaagd was in het examen; dat pas bij brief van 2 juli 1998 hem is medegedeeld hoe de examencommissie zijn prestatie heeft beoordeeld, d.w.z. hoeveel punten hij heeft behaald en op welke motieven de commissie haar quoterings heeft gesteund; dat alleen die mededeling gezien kan worden als de concrete kennisgeving van de met betrekking tot verzoeker genomen beslissing van de examencommissie zodat, bovendien acht slaand op het feit dat verzoeker met zijn brief van 25 juni 1998 bij de verwerende partij aangedrongen heeft op meer informatie, de beroepstermijn niet eerder dan bij die kennisneming is kunnen aanvangen; dat de exceptie van laattijdigheid van het beroep tegen zijn niet geslaagd zijn niet aangenomen kan worden;

2.3. Overwegende dat de vaststelling dat verzoeker tijdig beroep heeft ingesteld tegen zijn negatief resultaat in het bevorderingsexamen en tegen de op het examenresultaat gesteunde bevordering van de tussenkomende partij, geen discussie meer mogelijk maakt over de vraag of de Raad van State de middelen gericht tegen zijn examenuitslag mag onderzoeken en of hij de uitslag van dat onderzoek mag betrekken op de regelmatigheid van het benoemingsbesluit; dat indien dat onderzoek de Raad tot de vaststelling brengt dat de beslissing om verzoeker niet geslaagd te verklaren onregelmatig is, zulks tot onmiddellijk gevolg heeft dat het benoemingsbesluit, dat precies steunt op de vaststelling dat de tussenkomende partij de enige laureaat is van het examen, voor onregelmatig gehouden moet worden; dat de excepties

gesteund op het gebrek aan belang en op de afwezigheid van rechtsmiddelen tegen het benoemingsbesluit derhalve ook niet aangenomen kunnen worden;

2.4. Overwegende dat de aanwijzing in het verzoekschrift van een verkeerde verwerende partij een annulatieberoep niet onontvankelijk maakt; dat het immers de organen van de Raad van State zelf zijn die aanwijzen welke rechtspersoon of welk orgaan van een rechtspersoon als verwerende partij moet optreden; dat aldus, precies zoals verzoeker het heeft aangegeven, de stad Sint-Niklaas, rechtspersoon aan wie de beslissingen van de gemeenteraad en van de examencommissie moeten toegerekend worden, door de Raad van State als verwerende partij in het geding is betrokken;

3. Overwegende dat in het auditoraatsverslag het vierde middel uit het verzoekschrift kennelijk gegrond bevonden is;

3.1. Overwegende dat in dit middel verzoeker de schending aanvoert van de formele motiveringswet van 29 juli 1991, van het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidbeginsel en het redelijkheidsbeginsel evenals van de verplichting om de aanspraken van de verschillende kandidaten onderling af te wegen en rekening te houden met duidelijk grotere aanspraken doordat verzoeker niet en de tussenkomende partij wel geslaagd is verklaard in het examen en doordat daarvoor steun wordt gevonden in een in het proces-verbaal neergeschreven motivering terwijl die motivering geen onderscheid maakt tussen de beoordeling van het schriftelijk en van het mondeling deel en terwijl zij daarenboven "zeer onvolledig (is)"; dat hij dan uiteenzet wat volgt: de commentaar van de examenjury betreffende zijn eigen examen en dat van de tussenkomende partij is "gelijkaardig" en dergelijke gelijkaardige motivering kan finaal niet leiden tot een "beoordelingsverschil van

21 punten"; wat meer is, de "enkele zinnen over de mondelinge proef" van beide kandidaten kan "geen verschil van 18 punten rechtvaardigen" zeker wanneer zijn punten vergeleken worden met die van P. Heck, die op het mondeling gedeelte nog 28 punten behaalde zonder dat "in de motivering (iets) wordt gezegd over zijn mondelinge proef"; om die redenen is zijn kwotering "niet naar genoegen van recht gemotiveerd (...) en kennelijk onzorgvuldig"; ware hij zorgvuldig gekwoteerd geworden, dan ware hij wel geslaagd en dan zou de verwerende partij ertoe gehouden zijn geweest al zijn aanspraken op benoeming, o.m. zijn "duidelijk grotere anciënniteit", zijn "betere voorbereiding als secretaris van de burgemeester" en het feit dat hij eerder reeds in een gelijkwaardig examen slaagde, bij haar beoordeling te betrekken;

3.2.1. Overwegende dat in het auditoraatsverslag uiteengezet is dat het examen bestond uit een schriftelijk gedeelte -het uitwerken van een beleidsadvies in een welbepaalde casus- en een mondeling gedeelte -de verdediging van het geschreven advies- en dat het examen geen betrekking had op het beantwoorden van kennisvragen zodat de toegekende punten op zich de examenuitslag van de kandidaten niet kunnen verantwoorden; dat, van die gegevens vertrekkend, de auditeur vaststelt dat verzoeker en de tussenkomende partij op het schriftelijk deel 25 respectievelijk 28 punten op 50 behaald hebben, welk eerder gering verschil blijktens het document "motivering - beoordeling" verantwoord wordt door de betere leesbaarheid van de tekst van de tussenkomende partij;

3.2.2. Overwegende dat, zich richtend naar de quoterings op het mondeling examen, de auditeur wel een significant verschil in de behaalde punten vaststelt, met name 36 punten op 50 voor de tussenkomende partij en slechts 18 op 50 -precies half zoveel- voor verzoeker; dat de enige verantwoording voor dat significant ver-

schil die hij in de motivering kan vinden erin bestaat dat verzoeker "rond de vragen (praatte) en weinig ter zake (was)" terwijl de tussenkomen de partij "enkele onvolledigheden toegaf" maar "vulde ze aan"; dat hij vaststelt dat niet wordt uiteengezet "om welke vragen verzoeker heendraaide" en dat het enigzins "adequater" antwoorden van de tussenkomen de partij wel een punten-voordeel ten overstaan van verzoeker rechtvaardigt maar dat zulks "als zodanig nog niet de bijzonder lage score van verzoeker (verantwoordt)"; dat hij die -op zich reeds gebrekkige- motivering dan ook nog in relatie brengt met volgende gegevens : verzoeker is de enige kandidaat die op het mondeling examen minder punten krijgt dan op het schriftelijk; zijn schriftelijk examen werd als "een dienstig advies" bestempeld; hij krijgt minder punten dan de kandidaten De Weirdt (20/50) en Herck (28/50), wier schriftelijk examen reeds ondermaats was bevonden;

3.2.3. Overwegende dat de auditeur besluit dat "de beoordeling van verzoeker (...) kennelijk niet op ernstige motieven berust" met het gevolg dat de verwerende partij in het feit dat de tussenkomen de partij "de enig geslaagde kandidaat in het examen" was geen deugdelijke grondslag kon vinden om hem tot adjunct-secretaris te bevorderen;

3.3. Overwegende dat de tussenkomen de partij, bijkens haar verzoekschrift in tussenkomst, met betrekking tot de beoordeling van de mondelinge proef van oordeel is dat de reden waarom verzoeker niet slaagde in het mondeling examen gelegen is in het feit dat hij "de gestelde vragen ten gronde niet heeft beantwoord en niet is ingegaan op de concrete vraagstelling", terwijl de reden waarom hijzelf wel veel punten heeft gekregen gelegen is in de vaststelling dat hij zijn onvolledigheden heeft toegegeven, hetgeen "een meerwaarde aan de geslaagde kandidaat geeft" omdat het bewijst dat de

betrokkene "een kandidaat met hoge geestesrijpheid (is)"; dat hij daaraan toevoegt dat de motivering "beknopt maar zeer weloverwogen werd uitgebracht" en dat verzoeker alleen de motivering van de punten en niet de punten zelf aanvecht bij zoverre dat niet wordt aangetoond dat hij, met een andere motivering, geslaagd ware geweest; dat hij dan, vanuit de toegekende punten voortredenerend, vaststelt dat verzoeker slechts de vereiste 60% van de punten had kunnen behalen indien hij voor het mondeling examen 35 punten op 50 had gehaald, hetgeen op grond van de neergeschreven motivering "niet kan verantwoord worden" en hetgeen, bij weeromstuit, voor de examencommissie een reden kan geweest zijn om aan het "te duidelijk" tekort van verzoeker geen "uitvoeriger commentaar" te besteden;

3.4.1. Overwegende dat de sub 3.2.1. vermelde redenering volledig bijgevalen kan worden;

3.4.2. Overwegende, met betrekking tot de beoordeling van het mondeling examen, dat de Raad van State vaststelt dat de examencommissie zich, zoals het hoort in het geval van een examen dat niet over kennisvragen gaat, niet vergenoegd heeft met het toekennen van punten, maar dat zij er ook -in ieder geval voor het examen van verzoeker en van de tussenkomen de partij- een reden voor heeft opgegeven; dat in het kader van het hier besproken middel -verzoeker brengt geen grieven aan die betrekking hebben op de inhoud van het mondeling examen noch over de correcte beoordeling van de door hem gegeven antwoorden- onderzocht moet worden of die reden, wat verzoeker betreft, van aard is om het hem gegeven cijfer (18/50) te verantwoorden; dat een vernietiging van verzoekers examenresultaat op die grondslag zeker niet betekent dat verzoeker geslaagd is, zelfs niet dat hij meer punten moest krijgen op het examen, maar alleen dat het examenresultaat van verzoeker ongeldig is omdat niet bewezen wordt dat de examencommissie deugdelijke

gronden had om hem het cijfer 18/50 voor het mondeling examen toe te kennen;

Overwegende dat alle partijen de met verzoekers prestatie verbonden motivering bekijken in functie van de punten van de andere kandidaten en van de motivering die voor die punten gegeven is; dat zij ieder voor zich de specifieke vergelijkingspunten uitkiezen die hun stelling onderbouwen; dat het voor de Raad van State evenwel zaak is om, los van de interpretatie van de partijen, de beoordeling die de examencommissie gemaakt heeft te reconstrueren met inachtneming in de eerste plaats van wat zij formeel heeft gezegd en vervolgens van wat in die formele redengeving kan begrepen worden en waarvan aannemelijk wordt gemaakt dat de examencommissie het er ook in begrepen heeft;

3.4.3. Overwegende dat, op het eerste gezicht en wanneer enkel de examenresultaten van verzoeker en de tussenkomende partij naast elkaar worden gelegd, de opgegeven motivering niet kennelijk onvoldoende is; dat immers voor verzoekers beoordeling is vermeld: "Praat rond de vraagstelling en is weinig ter zake" terwijl het voor de tussenkomende partij luidt: "Geeft enkele onvolledigheden toe, maar vult ze aan"; dat het, vertrekkend van het gegeven dat beiden op het schriftelijk gedeelte ongeveer gelijke punten behaalden, niet onredelijk is die vermeldingen -zoals de verwerende partij op de terechtzitting betoogt- aldus te lezen dat de tussenkomende partij de gelegenheid te baat heeft genomen om positief te reageren op de vastgestelde gebreken uit het schriftelijk examen terwijl het examen van verzoeker, die rond de vraagstelling heen praatte, een mislukking is geweest; dat in die optiek de opgegeven motivering de punten deugdelijk onderbouwt;

Overwegende evenwel dat de verwerende partij op geen enkele wijze aantoont dat die interpretatie

precies de gezichtshoek is geweest van waaruit de examencommissie de examens van de twee kandidaten beoordeeld heeft;

3.4.4. Overwegende dat de zaak geheel anders wordt wanneer het examenresultaat van verzoeker in relatie wordt gebracht met het examenresultaat van de twee andere kandidaten en de bijhorende redengeving;

Overwegende dat de tussenkomen de partij ter terechtzitting wel opmerkt dat die kandidaten op het schriftelijk examen toch niet de vereiste 50% van de punten behaald hadden en dat zij dus toch niet meer geslaagd verklaard konden worden; dat die opvatting een redelijke opvatting is maar dat ook hier vastgesteld moet worden dat de examencommissie geen formeel teken - hoe gemakkelijk dat ook te geven was- heeft achtergelaten die het mogelijk maakt die opvatting aan haar toe te rekenen als een beoordelingselement dat bij het vaststellen van het examenresultaat van verzoeker in aanmerking genomen is;

Overwegende, wat de beoordeling van de kandidaten Heck en De Weirde betreft, dat de examencommissie hen voor het mondeling examen 28, respectievelijk 20 punten heeft toegekend; dat voor die punten geen enkele motivering opgegeven is; dat, behoudens de uitleg die de tussenkomen de partij geeft maar die bij gebrek aan bewijzen niet zomaar aan de examencommissie mag toegerekend worden en aangenomen dat de door de twee genoemde kandidaten behaalde punten niet noodzakelijk verkeerd zijn om de enkele reden dat hun schriftelijke proef te wensen overliet -een slechte schriftelijke proef heeft niet noodzakelijk een slechte mondelinge proef tot gevolg-, het zeker niet duidelijk is waarom verzoeker toch tien punten minder verdiende dan Heck en twee punten minder dan De Weirde terwijl de examencommissie het zelf niet nodig vond zelfs maar een

woord aan het mondeling examen van die twee kandidaten te besteden;

3.4.5.1. Overwegende dat al die gegevens de Raad van State tot de vaststelling dwingen dat de door de examencommissie opgegeven redenen en met name de reden die gehanteerd is om verzoekers resultaat op het mondeling examen te onderbouwen, door de partijen op verschillende wijzen, die ieder op zich niet onlogisch zijn, worden geïnterpreteerd; dat uit de aan de Raad van State voorgelegde gegevens niet blijkt welke stelling de examencommissie precies heeft ingenomen; dat zich zodoende de conclusie opdringt dat, nu het bewijs niet wordt geleverd van de redenen die de examencommissie had om verzoeker slechts 18 punten op 50 toe te kennen, de examencommissie geacht moet worden geen deugdelijke redenen gehad te hebben om die bijzonder lage beoordeling toe te kennen, waardoor ook vast komt te staan dat zij onzorgvuldig tot haar besluit gekomen is;

3.4.5.2. Overwegende dat de onregelmatigheid, vastgesteld ten aanzien van verzoekers examenresultaat tot gevolg heeft dat de gemeenteraad niet zonder die onregelmatigheid tot de zijne te maken heeft kunnen besluiten dat de tussenkomen partij de enig geslaagde kandidaat in het bevorderingsexamen is geweest;

3.5. Overwegende dat de argumentatie die de verwerende partij en de tussenkomen partij tegenover de door verzoeker ontwikkelde stelling plaatst, van die aard is dat de aangeklaagde onregelmatigheid niet zo kennelijk is als vereist opdat er de verkorte rechtspleging van artikel 94 van het algemeen procedurereglement, waarbij de mogelijkheden van woord en wederwoord tot het stricte minimum zijn beperkt -voor de verwerende partij alleen een mondelinge uiteenzetting ter terechtzitting-, op toegepast zou kunnen worden;

4. Overwegende dat, indien aldus het vierde middel van verzoeker niet kennelijk gegrond is, het in de aangegeven mate wel de vereiste graad van ernst vertoont opdat de schorsing ervan zou kunnen bevolen worden; dat voor het toewijzen van die vordering dan wel vereist is dat verzoeker bewijst dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen voor hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich kunnen brengen;

5.1. Overwegende dat verzoeker dienaangaande verwijst naar een "evident" moeilijk te herstellen ernstig nadeel omdat hij zal "moeten werken onder het hiërarchisch gezag van de (tussenkomen de partij), daar waar (hij) vroeger als secretaris van de burgemeester zoniet hiërarchisch hoger stond dan toch wel een groter aanzien kon laten gelden", omdat er "verdachtmakingen gebeuren t.a.v. verzoeker als secretaris van de vroegere burgemeester" die inzonderheid verband houden met "de wijze waarop verzoeker geweerd werd" en met de grotere anciënniteit waarover hij beschikt, omdat het reeds de tweede keer is dat hij aan het examen deelneemt en hij de eerste keer wel geslaagd was, omdat hij ervaring misloopt en omdat het nieuwe personeelsstatuut dat in voorbereiding is bepalingen bevat die verzoeker in de toekomst niet meer zullen toelaten nog deel te nemen aan een bevorderingsexamen voor adjunct-secretaris;

5.2. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomen de partij opmerken dat verzoeker, als titularis van de "transitoire graad van eerste directeur slachthuis" reeds sinds 1 maart 1997 moet werken onder de hiërarchische bevoegdheid van de tussenkomen de partij, die sinds 1 december 1993 departementschef personeel is, en dat de benoeming tot adjunct-secretaris daar niets aan zal veranderen, dat een moreel nadeel, voortspruitende uit gekwetste gevoelens, hersteld zal worden door de uiteindelijke vernietiging van de bestreden beslui-

ten, dat het niet-slagen in een examen, als risico verbonden met de inschrijving voor dat examen, geen moeilijk te herstellen nadeel doet ontstaan, dat de ervaring waarnaar verwezen wordt niet specifiek is en dat de nieuwe personeelsstatuten voor verzoeker nog ruimte laten voor een nieuwe deelneming aan het examen van adjunct-secretaris;

5.3. Overwegende dat de Raad van State, gelet op de concrete omstandigheden van de onderhavige zaak zoals die uit de feitelijke gegevens naar voren komen, oog heeft voor het argument van verzoeker dat hij eerder wel geslaagd is in eenzelfde bevorderingsexamen en dat hij nu, zonder dat daarvoor een deugdelijke reden wordt opgegeven, met een zeer slecht resultaat van 18/50 wordt bedacht op de mondelinge proef van een bekwaamheidsexamen voor het begeven van een van de belangrijkste ambten binnen het gemeentebestuur, hetgeen voer is voor verdachtmakingen ten overstaan van iemand die tot voor kort de persoonlijke secretaris van de toenmalige burgemeester is geweest; dat verzoeker aldus geplaatst wordt voor een moreel nadeel dat zijn oorsprong vindt in een alsnog voor onregelmatig te houden beslissing van het bestuur; dat daarnaast ook acht geslagen wordt op het feit dat het bevoegde lid van het auditoraat de onregelmatigheid van die aard heeft bevonden dat een onmiddellijke vernietiging volgens de verkorte procedure hem gerechtvaardigd voorkwam; dat op grond van die elementen de Raad van State van oordeel is dat er geen reden is om verzoeker ertoe te dwingen het bekomen van rechtsherstel uitgesteld te zien totdat de Raad overeenkomstig de gewone procedure een uitspraak ten gronde heeft gedaan; dat in die zin verzoeker voldoet aan de beide voorwaarden vereist om de schorsing van tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten te kunnen bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van Ronan ROTTHIER in de vordering tot schorsing en in het beroep tot nietigverklaring worden ingewilligd.

Artikel 2.

Het beroep is niet kennelijk gegrond.

Artikel 3.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing de examencommissie van de stad Sint-Niklaas waarbij Luc DE TROYER niet geslaagd is verklaard voor het bevorderingsexamen van adjunct-stadssecretaris en van het besluit van de gemeenteraad van Sint-Niklaas van 26 juni 1998 waarbij Ronan ROTTHIER met ingang van 1 november 1998 bevorderd wordt tot adjunct-stadssecretaris.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Artikel 5.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijftienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien december 1900 achtennegentig, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

A. VANDENDRIESSCHE.